

Ἡ ἀποξένωση Κεντροδεξιᾶς - Ὁρθοδοξίας.

Γράφει ο Μανώλης Κοττάκης – Διευθυντής της εφημερίδος «ΕΣΤΙΑΣ».

ΕΠΡΕΠΕ νά τό περιμένουμε. Θά φθάναμε κάποτε ἕως ἐδῶ. Τό κόμμα τοῦ ὁποίου ὁ ὕμνος περιέχει τόν στίχο «ζήτω ἡ Ἑλλάδα, ζήτω ἡ θρησκεία, ζήτω ἡ Νέα Δημοκρατία» (στό ἄκουσμα τοῦ ὁποίου παραληροῦσαν ἑκατομμύρια Ἕλληνες καί Ἑλληνίδες κάποτε στίς συγκεντρώσεις τοῦ Εὐαγγελου Ἀβέρωφ, τοῦ Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, τοῦ Μιλτιάδη Ἔβερτ, τοῦ Κώστα Καραμανλῆ καί τοῦ Ἀντώνη Σαμαρᾶ) σήμερα ἐν μέσω πανδημίας εὐρίσκεται σέ ἀνοικτή σύγκρουση μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης εἶναι ὁ πρῶτος ἡγέτης τῆς κεντροδεξιᾶς παράταξης πού στέκεται «ἀπέναντι» σέ Ἀρχιεπίσκοπο. Καί τό ἀκόμη χειρότερο: Κρίση καί μάλιστα βαθιά σοβεῖ καί στίς σχέσεις μεταξύ τῆς Ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Αἰκατερίνης Σακελλαροπούλου μέ τήν Ἐκκλησία, μετά τήν ἀπαξιωτική στάση της ἀπέναντι στό Ἱερό Εὐαγγέλιο κατά τήν διάσημη πλέον ἐλέω ἔθνικοῦ ὕμνου-δοξολογία τῆς Πρωτοχρονιάς. Γιατί ὅμως φθάσαμε ἕως ἐδῶ; Γιατί πλέον Μητροπολίτες ὅπως ὁ Ἰωαννίνων Μάξιμος βάλλουν εὐθέως καί ὀνομαστικῶς ἐναντίον Ὑπουργῶν πού κατοικοεδρεύουν στό Μέγαρο Μαξίμου; Ἐπειδή εἴμαστε οἱ μόνοι πού φωνάζουμε ἀπό τήν ἀρχή τῆς πανδημίας ὅτι ὁ τρόπος πού ἀντιμετωπίζει τήν Ἐκκλησία ἡ Κυβέρνηση καί τό πολιτικό σύστημα θά ἔχει ὀλέθρια ἀποτελέσματα, δικαιούμαστε νά τό ποῦμε: Ὅλο αὐτό συμβαίνει γιατί κάποιοι δέν ἀκοῦνε. Καβάλα στό ἄλογο τῶν

δημοσκοπήσεων νομίζουν ότι δέν τούς άγγίζει τίποτε. Μέ συνέπεια αυτό πού χαρακτηρίζει τήν εϋρύτερη Πολιτεία κατά τό διανύσαν διάστημα εἶναι ἡ άσεβής συμπεριφορά της άπέναντι στον Θεσμό τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διαρκής άπόπειρα ταπείνωσῆς του. Ἡ έντύπωση ὅτι έπιδιώκεται ἡ συντριβή του.

Ἴδού ἕνας πρόχειρος άπολογισμός μετά άπό ἕνα ἔτος κορωνοϊοϋ: ποινικές διώξεις εἰς βάρος Μητροπολιτῶν (γιά Ἐφετεῖο, Πολυτεχνεῖο, Πρωτομαγιά καμμία). Διώξεις κατά κληρικῶν γιά τήν Θεία Κοινωνία. Ἀστυνομία ἔξω άπό τούς ναούς τήν Μεγάλη Ἐβδομάδα. Πρόστιμα σέ πιστούς γιά τήν παρουσία τους σέ προαϋλια ναῶν τήν Μεγάλη Ἐβδομάδα. Εἰσηγήσεις Ὑπουργῶν νά άνοιξουν οἱ ναοί τελευταῖοι τῶν τελευταίων, στίς 30 Ἰουνίου μέ τήν λήξη τοϋ πρώτου κύματος τῆς πανδημίας (εϋτυχῶς τίς άπέρριψε ὁ πρωθυπουργός). Εἰσηγήσεις νά άνοιξουν οἱ ναοί τά Χριστούγεννα μέ έννέα μόλις πιστούς. (Εϋτυχῶς καί αϋτές τίς άπέρριψε ὁ Πρωθυπουργός.) Ἡ ζημιά ὡστόσο ἔγινε γιαντί τά νυχάδικα άνοιξαν πρῶτα, ἡ «μισητή» Ἐκκλησία ἔμεινε καί πάλι τελευταία. Ἀπαγόρευση στά μικρά παιδιά νά ποϋν τά κάλαντα πού μιλοϋν γιά τοϋ «Χριστοϋ τήν Θεία γέννηση». Καί τό άποκορύφωμα: άνατροπή τῆς κοινῆς ὑπουργικῆς άπόφασης πού ἴσχυσε γιά τήν παρουσία πιστῶν κατά τίς λειτουργίες τῶν Χριστουγέννων – Πρωτοχρονιάς χωρίς προηγούμενη εἰσήγηση τῆς Ἐπιτροπῆς Λοιμωξιολόγων (μοϋ τό άποκάλυψε ὁ καθηγητής Χαράλαμπος Γῶγος σέ ραδιοφωνική συνέντευξη) καί χωρίς νά ένημερωθεῖ ἡ Ἐκκλησία. Ἡ ὁποία ἔμαθε τά νέα άπό τήν ...τηλεόραση! Ποιά ἡ Ἐκκλησία, πού δύο φορές μέσα στά 200 χρόνια τῆς Ἀνεξαρτησίας μας έκποίησε δύο φορές τά τιμαλφῆ της σέ χρυσό καί άσήμι γιά νά δανειστεῖ τό ἑλληνικό κράτος καί νά φᾶνε ἕνα πιάτο ψωμί οἱ Ἑλληνες! Αϋτή τήν Ἐκκλησία τόλμησαν νά γράψουν κάποιοι στά παλαιά τους τά παπούτσια! Καί άπαξίωσαν νά κάνουν ἕνα τηλέφωνο νά τήν ένημερώσουν. Τόσο «μικρή» τήν ἔχουν στό μυαλό τους, στό ὁποῖο προηγείται πάντοτε τό ἔμπόριο καί οἱ τζίροι καί μένουν πάντα τελευταῖες οἱ ψυχές τῶν ανθρώπων. Ἦρθε μετά ταϋτα καί ἡ στάση τῆς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας στή Μητρόπολη καί «ἔδεσε» τό γλυκό, οἱ περισσότεροι στήν Ἱεραρχία ὁμιλοϋν γιά «σχέδιο». Ἡ παρουσία τοϋ Ἀρχιεπισκόπου στήν εἴσοδο τῆς Μητροπόλεως καί ἡ ὑποδοχή πού έπιφύλαξε στήν κυρία Σακελλαροπούλου εἶναι παράδοση πού μᾶς ἔρχεται άπό τήν Βυζαντινή Αϋτοκρατορία. Ἀπό τότε πού

ὁ Πατριάρχης ὑποδεχόταν τόν Αὐτοκράτορα στήν Ἁγία Σοφία. Παράδοση πού σηματοδοτεῖ τόν σεβασμό τῆς Ἐκκλησίας στήν κοσμική ἐξουσία. Εἶναι μεγίστη τιμή.

Τό δέ Εὐαγγέλιο πού προετάθη ἀπό τόν Ἱερόνυμο στήν Πρόεδρο πρὸς ἀσπασμόν δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα θρησκευτικό κείμενο. Εἶναι ἓνα κειμήλιο πού συνδέεται μέ τήν Ἱστορία διακοσίων ἐτῶν τοῦ νεότερου Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Στό Εὐαγγέλιο ὀρκίστηκαν οἱ ἀγωνιστές τοῦ '21, στό Εὐαγγέλιο πού σώζεται στήν Αἴγινα ὀρκίστηκε ὁ Καποδίστριας, στό Εὐαγγέλιο ὀρκιζε τούς ἀγωνιστές του ὁ Παῦλος Μελάς. Ὅταν ὅμως Μητροπολίτες ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα εἶδαν τήν Πρόεδρο στήλη ἄλατος, ἀπαθῆ, μέ βλέμμα ἀπλανές, μπροστά στό ἱερό κείμενο –δέν εἶχαν τήν ἀπαίτηση νά κάνει τόν σταυρό της ἄν εἶναι ἄθεη– πάγωσαν. Μητροπολίτες μετριοπαθεῖς μέ καλή γνώμη γιά τόν Πρωθυπουργό μάλιστα. Ὅπως δέ μᾶς ἐλέχθη ἀπό πλείστους ἐξ αὐτῶν «οἱ σχέσεις μας μέ τήν Κυβέρνηση ἴσως ἀποκατασταθοῦν. Ἀλλά μέ τήν Προεδρία οἱ θερμοκρασίες ἐφεξῆς θά εἶναι Σιβηρίας. Μέ τόν ΣΥΡΙΖΑ εἴχαμε μεγάλες διαφορές ἀλλά ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας σεβόταν τήν Ἐκκλησία. Μέ τήν ΝΔ –τί παράδοξο– ἔχουμε Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας πού δέν σέβεται τήν Ἐκκλησία!». Αὐτά λένε! Ἔκανε βεβαίως ἄτσαλα ἓναν σταυρό ἡ Πρόεδρος κατά τήν ὀρκωμοσία τῆς Κυβέρνησης, ἀλλά ἄν δέν τό πιστεύει, τί νόημα ἔχει; Δέ σώζεται ἡ κατάσταση. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔρριξε ἰδιωτικῶς τίς μπηχτές του στόν Πρωθυπουργό γιά τήν «οἰκοδέσποινα».

Ὅ,τι σᾶς γράφω εἶναι προϊόν πολύμηνου ρεπορτάζ στό ὁποῖο εἶναι ἐνσωματωμένες ὅλες οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις. Εἴτε μᾶς ἀρέσει εἴτε ὄχι ἐδῶ ἔχουμε νά κάνουμε μέ μιά πραγματική κατάσταση ἡ ὁποία μάλιστα δέν πυροδοτήθηκε ἀπό κάποιο πολιτικό θέμα στό ὁποῖο ἀνεμίχθη ὡς μή ὠφειλε ἡ Ἐκκλησία ὅπως κατηγορήθηκε στό παρελθόν γιά τίς ταυτότητες. Πυροδοτήθηκε ἀπό τήν ἐχθρική συμπεριφορά τῆς Πολιτείας κατά τήν ἐπίλυση ζητημάτων ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς Ἐκκλησίας καί μάλιστα πνευματικῶν. Δέν ἐξηγεῖται εὐκόλα στόν πιστό ἡ κυβερνητική ἀντιπάθεια στήν Θεία Κοινωνία ἢ ἡ ἀπαγόρευση ρίψης τοῦ σταυροῦ σέ ἀνοικτό χῶρο μετά ἀπό τόσες ἐκπτώσεις στίς συγκεντρώσεις τῆς Ἀριστερᾶς. Οὔτε καταλαβαίνει ὁ πιστός γιατί πανηγυρίζεται ὁ διορισμός τοῦ πρώτου open gay ὑπουργοῦ κεντρο-

δεξιᾶς κυβέρνησης τήν στιγμή πού ὁ δικός του ὁ καημός, ὁ περιορισμός τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων του, ἔπρεπε νά προηγεῖται. Εἶναι ἄρρητα ῥήματα αὐτά γιά κάποιους, τό καταλαβαίνω, ἀλλά ἔτσι ἔχει ἡ κατάσταση. Ἀνακεφαλαιώνω λοιπόν: Εἴμαστε μπροστά σέ μιά τετραπλή κρίση. Κρίση μεταξύ Προέδρου Δημοκρατίας καί Ἐκκλησίας. Κρίση μεταξύ Κυβέρνησης καί Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία μέ τήν ἐγκύκλιο Ἱερώνυμου παρατηρεῖ δηκτικῶς «πολλοί κύκλοθεν οἱ ἐχθροί ἡμῶν».

Κρίση προσωπική στίς σχέσεις μεταξύ Πρωθυπουργοῦ – Ἀρχιεπισκόπου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὁ Κυριάκος Μητσοτάκης εἶναι ὁ πρῶτος ἠγέτης τῆς κεντροδεξιᾶς στόν ὁποῖο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπευθύνεται μέ τήν φράση «ὅπως στρώσατε θά κοιμηθεῖτε, κύριε Πρωθυπουργέ!» (ἡ φράσις αὐτή δέν ἐπιβεβαιώνεται ἀπό τήν Ἀρχιεπισκοπή πάντως). Ὁ Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης εἶχε ἄριστες σχέσεις μέ τήν Ἐκκλησία –μέ εἶχε ξυπνήσει μιά φορά στίς 7 τό πρωί γιά ἕνα ἐπικριτικό θέμα πού εἶχε γράψει ἡ «Ἀπογευματινή» (ὄχι ἐγώ) γιά τόν Χριστόδουλο. Ὁ Κώστας Καραμανλῆς ἠγήθηκε τοῦ ἀγῶνα γιά τίς ταυτότητες. Ὁ Ἀντώνης Σαμαρᾶς φέρθηκε τόσο σπαθί στόν Ἱερώνυμο ὥστε ὁ τελευταῖος ἐκφράζει τήν εὐαρέσκειά του πρός τό πρόσωπό του στό τελευταῖο βιβλίο του.

Καί τέλος, κρίση ἀξιῶν. Δικαίως ἢ ἀδίκως δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωση πώς ὁ Χριστιανισμός διώκεται «μέ σχέδιο». Ἡ τετραπλή αὐτή κρίση πρέπει νά σβῆσει γιά λόγους ἐθνικούς, πολιτικούς καί ἰδεολογικούς. Ἐθνικούς διότι εἶναι ἐπιζήμια στούς καιρούς μας ἡ σύγκρουση κορυφῆς μεταξύ Προέδρου Δημοκρατίας, Πρωθυπουργοῦ καί Ἐκκλησίας. Πολιτικούς διότι οὔτε ἡ Πολιτεία οὔτε ἡ Ἐκκλησία θά βγοῦν κερδισμένες ἀπό μιά τέτοια σύγκρουση. Θά λαβωθοῦν καί οἱ δύο. Καί μάλιστα σέ μιά ἐποχή πού ἡ Πολιτεία χρειάζεται τήν συμμαχία τῆς Ἐκκλησίας γιά τόν ἐμβολιασμό. Καί ἰδεολογικούς γιατί ἡ ταπείνωση καί ἡ προσβολή τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἔχει συνέπειες στήν ἐκλογική συμπεριφορά. **Οἱ Σημιτικοί πού ἔχουν εἰσχωρήσει στό κόμμα καί πιστεύουν σέ μιά «ἄθεη ΝΔ» παρεξηγοῦν τό γεγονός ὅτι οἱ συντηρητικοί πολῖτες σιωποῦν, δέν ἐπαναστατοῦν καί δέν βγαίνουν στούς δρόμους νά διαμαρτυρηθοῦν γιά τήν ἀσύλληπτη προσβολή πού δέχεται ὁ ἀξιακός τους κώδικας. Λένε ὅμως σέ ὅλους τούς Βουλευτές «μὴν ἐκμεταλλεύεστε τό**

γεγονός ότι είμαστε φιλήσυχοι άνθρωποι». Πρόκειται για χιλιάδες πολίτες που ακόμη και σήμερα δέν θεωρούν ντεμοντέ τό «Ζήτω ή Έλλάδα, ζήτω ή Θρησκεία». Έξακολουθεϊ νά τούς όρίζει. Διότι πιστεύουν αυτό που λέει ό παππούς στην κρητική διαφήμιση: «Μήν τήν φοβᾶσαι τήν Έλλάδα όσο έχει ρίζες!»...

Εφ. «ΕΣΤΙΑ», 7 Ιανουαρίου 2020, σελ. 1, 3.

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>